

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 17319

гр. София, 22.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 38 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и втори април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ВЛАДИМИР СТ. КЪНЕВ

като разгледа докладваното от ВЛАДИМИР СТ. КЪНЕВ Гражданско дело № 20231110163427 по описа за 2023 година

На 27.07.2023г. ищецът „Топлофикация София“ ЕАД е депозирал заявление за издаване на заповед за изпълнение срещу ответника К. Д. К. за сумата от 156,92 лева. Сумата представлява предявено от ищеца искане за заплащане на топлинна енергия доставена за периода месец май 2019г. – месец април 2020г. Срещу заповедта е постъпило възражение, поради което се води настоящия установителен иск по чл. 422 ГПК.

В исковата молба се твърди, че в рамките на процесния период К. Д. К. е собственик на топлоснабден имот – ап. 77, находящ се в гр. София, област София, община Люлин, ж.к. „Люлин“, бл. 309, вх. Г, ет.4.

Ответницата, в качеството си на собственик на процесния топлоснабден имот бил клиент на ТЕ по смисъла на чл. 153, ал. 1 от Закона за енергетиката. Ищецът твърди, че е налице облигационно отношение, възникнало с ответницата въз основа на договор за продажба на топлинна енергия при Общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ са обвързали потребителите, без да е необходимо изричното им приемане. Поддържа, че съгласно тези Общи условия е доставил за процесния период на ответницата топлинна енергия, като купувачът не е заплатил дължимата цена. Твърди, че съгласно общите условия купувачът на топлинна енергия е длъжен да заплаща дължимата цена, посочена в ежемесечно получаваните фактури, в 45-дневен срок след публикуването им на интернет страницата на продавача.

Ищецът моли съда да признае за установено отношение, че К. Д. К. дължи на „Топлофикация София“ ЕАД общата сума от 156,92 лева, от които

72,24 лева – главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия за периода м.05.2019г. – м.04.2020г., ведно със законната лихва от 27.07.2023г. до изплащане на вземането, сумата от 31,48 лева – мораторна лихва за забава от 15.08.2020г. до 30.06.2023г., както и суми за дялово разпределение: 44,24 лева – главница за периода м.10.2020г. – м.04.2022г., ведно със законната лихва от 27.07.2023г. до изплащане на вземането, и 8,96 лева лихва за периода 15.08.2020г. до 30.06.2023г., както и направените по делото разноски за държавна такса и юрисконсултско възнаграждение в двете производства.

Съдът, след като констатира несъответствие в периодите посочени в исковата молба и периодите посочени в Заповедта за изпълнение относно сумите за мораторни лихви върху главниците, намира че производството в тази част следва да бъде прекратено.

В законоустановения срок е постъпил отговор от К. Д. К., в който отговор оспорва предявения иск като неоснователен. Твърди, че плащанията са извършени след получаване на общите фактури, ведно с ДДС върху главниците за отчетния период. Сочи, че по делото не са представени договори между ищеца и ТЛП, от които да е видно какви са сумите плащани от възложителя „Топлофикация София“ ЕАД и топлинния счетоводител. Поддържа, че исковата молба не отговаря на издадената заповед за незабавно изпълнение. Твърди, че в обстоятелствената част се посочват суми, съответстващи на посочените в заповедното производство, докато в петитума на исковата молба се сочи една единствена сума, без да се посочват основанията и претенциите по пера и периоди.

Твърди се, че „претендираните лихви в обстоятелствената част на исковата молба се посочват поотделно, без да бъдат съобразени с чл. 111 от ЗЗД, докато в петитума се сочи обща лихва, като не се сочи възникването на всяко едно задължение с начало и край, което е недопустимо.“ Твърди, че лихвите са посочени за период, предшестваш възникването на главниците.

Сочи, че не дължи сумата по посочената главница, поради цялостно изплащане на същата по обща фактура, издадена от заявителя за реално ползване на предоставената сградна инсталация. Твърди, че не дължи и сумата за мораторна лихва, поради изплащане на главния иск в срок от получаването на общите фактури, като не е получавала и покана за

изпълнението им. Твърди, че не е дала повод за завеждане на делото, тъй като плащането е извършено в пълен размер и е своевременно направено.

Твърди се, че претенцията за законна лихва е неопределена, като липсва период, предмет и основание. Сочи, че е изплатена сумата, претендирана от ищцовото дружество, така както е установена от фирмата за дялово разпределение. Твърди, че от страна на ищцовото дружество никога не е изплащана обща фактура или фактури за дължими суми за дялово разпределение. Счита същите за недължими. Поддържа, че не е получавала покана за претенцията, за да бъдат претендирани лихви за забава, както и договор между ищеца и поисканото ТЛП, от които да е видно каква е цената за услугата дялово разпределение и как се разпределя.

Твърди се, че е налице разминаване в петитума на исковата молба и допълнителната молба на ищеца. Оспорва направените доказателствени искания от ищеца.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

Прекратява производството по делото в частта относно претендираните суми за мораторни лихви върху главниците. В тази част Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Софийски градски съд.

Конституира трето лице на страната на ищеца – „Нелбо“ АД. Да се уведоми.

ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ по доказателствата след изслушване на страните.

ПРЕПИС от отговора на ответника да се изпрати на ищеца.

НА ОСНОВАНИЕ чл. 146, вр. чл. 140, ал. 3 ГПК, на страните да се връчи препис от настоящото определение за насрочване, като те могат да вземат становище по него и дадените със същия указания, най-късно в първото по делото съдебно заседание. **НАСРОЧВА** делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 30.09.2024, от 9:20 ч., за която дата и час да се призоват страните с посочените по – горе преписи.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____